

ประวัติและความเป็นมาของกองทุนการศึกษา

ก. มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย (World Vision Foundation of Thailand)

เมื่อ 35 ปีก่อน ด็อกเตอร์ บอบ เพ็ช (Doctor Bob Peaice) ผู้ก่อตั้งศุภนิมิต ได้รับนิมิตอันมหัศจรรย์ คือจากสภาพสงครามในเกาหลี ซึ่งทารุณโหดร้าย ทำให้มีเด็กกำพร้าจำนวนมากมายที่ต้องเผชิญชีวิตตามลำพังความอดอยากยากแค้น ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ทำให้ท่านได้รับการคลมบันดาลที่ตองเอาใจใส่อย่างจริงจัง พร้อมกับผู้ใช้ของพระเจ้าจำนวนมาก และก็ได้เห็นพระพรของพระเจ้าหลังไหลลงมาเพื่อให้นิมิตนั้นโคสำเร็จ และดำเนิน ไปสู่ชนชาวโลกอันเป็นที่รักของพระเจ้ารวมทั้งประเทศไทยด้วย ซึ่งมีจุดมุ่งหมายของการดำรงความเป็นองค์การคริสเตียน เพื่อมนุษยธรรมที่มีเป้าหมายแน่วแน่ในการช่วยเหลือผู้ยากไร้ เพื่อให้เขาสามารถช่วยเหลือตัวเอง เพื่อให้การสงเคราะห์แก่เด็กยากจนคานการศึกษา รวมมือกับทางราชการในการสงเคราะห์ต่าง ๆ ช่วยเหลือผู้ประสบภัยรวมทั้งผู้ลี้ภัย และส่งเสริมการ เป็นผู้นำคริสเตียนเพื่อคริสตจักรจะมีประสิทธิภาพในราชกิจของพระเจ้า

ตั้งพระคริสต์ธรรมคัมภีร์โยฮันบทที่ 10 ข้อ 10 ที่กล่าวไว้ว่า "เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิตและจะได้อีกอย่างครบบริบูรณ์" พระราชกิจขององค์พระผู้เป็นเจ้า จึงได้ผานองค์การศุภนิมิตเข้ามาในประเทศไทยเป็นครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1972 และได้เปิดหน่วยงานอุปการะเด็กที่โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ จังหวัดเพชรบุรี เป็นแห่งแรก โดยมีอาจารย์ทองมา อภิชาติ เป็นหัวหน้าหน่วย ท่านศาสตราจารย์ เจ.ดอน สกอต (J. Don Scot) ผู้อำนวยการศุภนิมิตแห่งประเทศไทย ลาว และอาจารย์ศักดิ์ดา ภาภูมิ รองผู้อำนวยการ ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับโรงเรียนอรุณประดิษฐ์ จากชาวญี่ปุ่นผู้หนึ่งที่สมาคมพระคริสต์ธรรม การติดต่อระหว่างศุภนิมิตกับโรงเรียนอรุณประดิษฐ์ จึงได้เริ่มขึ้นโดยตรงจากประเทศลาว นับตั้งแต่การทำประวัติเด็ก การเขียนจดหมายโต้ตอบระหว่างนักเรียนทุนและผู้อุปการะ ตลอดจนการส่งความช่วยเหลือต่าง ๆ ตลอดระยะเวลา 5 ปีแรก (1972-1978) อันนับเป็นโครงการแรกที่ศุภนิมิตได้เข้ามาทำงานกับพี่น้องชาวไทย ซึ่งการช่วยเหลือเป็นในรูปของการอุปการะเด็ก โดยช่วยค่าเล่าเรียน ค่าหนังสือ ค่าเสื้อผ้าและการรักษาพยาบาล

ในวันที่ 22 สิงหาคม 1974 คุณนิสิตได้รับอนุมัติให้จดทะเบียนเป็น "มูลนิธิ" จากกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย โดยมี ม.ร.ว. พรชนก สวัสดิวัตน์ เป็นผู้จัดทำตราสาร มีศาสตราจารย์จรูญ รัตนบุตร เป็นประธานกรรมการอำนวยการ ทอมาศรีศักดิ์จักรศรีพิมพ์ธรรม ซึ่งตั้งอยู่ที่วัดกับโรงเรียนอรุณประดิษฐ์ได้ขอเปิดหน่วยงานในโครงการอภิมหาเด็กและครอบครัว

ในปี ค.ศ. 1977 คณะกรรมการบริหารของมูลนิธิคุณนิตา ได้ตอบสนองและให้คำแนะนำถึงเป้าหมายที่จะปฏิบัติพันธกิจร่วมกันให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม หลังจากนั้นหน่วยอุปการะเด็กโรงเรียนอรุณประดิษฐ์ จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็นโครงการนำพระทัย โดยมีสำนักงานอยู่ที่คริสตจักรศรีพิมพ์ธรรม และมีนักเรียนทุนเพิ่มขึ้นเป็น 223 คน

นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1980 จนถึงปัจจุบันโครงการนำพระทัยโดยการสนับสนุนของมูลนิธิคุณนิตา ได้ขยายขอบเขตในการให้ความช่วยเหลือให้เป็นการพัฒนาแบบเบ็ดเสร็จด้วยความเชื่อว่าพระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ให้มีความต้องการ ทั้งฝ่ายจิตวิญญาณ และฝ่ายร่างกาย ฉะนั้นจึงมีการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนทั้ง 2 ด้านควบคู่กันไป ปัจจุบันโครงการนำพระทัยมีนักเรียนทุนทั้งหมด 444 คน

โครงการอุปการะเด็ก

โครงการอุปการะเด็คนั้นก็ได้สืบเนื่องมาจากแนวความคิดในการช่วยเหลือเด็กกำพร้า ซึ่งเป็นผลมาจากสงครามเกาหลี ซึ่งโหดร้ายทารุณดังกล่าวแล้ว โครงการอุปการะเด็กในประเทศไทย ได้เริ่มงานเป็นครั้งแรกที่คริสตจักร จังหวัดอุดรธานีเป็นการให้ความช่วยเหลือเด็กกำพร้า ต่อจากนั้นจึงเปิดหน่วยอุปการะเด็กยากจนขึ้นเป็นหน่วยแรกที่โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ จังหวัดเพชรบุรี

ส่วนแนวความคิดเรื่องการให้ทุนเด็กยากจนในประเทศไทย ก็สืบเนื่องมาจากปัญหาด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนเมื่อ 10 ปีก่อน และนโยบายของรัฐที่ต้องการให้เด็กทุกคนเข้ารับการศึกษาภาคบังคับอย่างน้อยจนจบประถม 4 แต่ในสมัยนั้น เด็กในชนบทไม่ได้รับการศึกษาจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามที่รัฐบาลกำหนดไว้ หรือบางคนมีโอกาสเรียน แต่

แต่ไม่สามารถจะเรียนจนจบภาคบังคับได้ อาจเพราะขาดแคลนทุนทรัพย์ หรือเพราะต้องช่วยพ่อแม่ทำงาน ไม่มีเครื่องแบบนักเรียนหรือด้วยเหตุผลอื่น ๆ มูลนิธิศุภนิมิต ได้ตอบสนองนโยบายของรัฐบาลเรื่องการศึกษาตามภาคบังคับนี้ เพราะเล็งผลดีของการศึกษา นั้นหมายความว่าเด็กและเยาวชนสามารถอ่านออกเขียนได้ ผอมเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติได้ มูลนิธิศุภนิมิตจึงได้ขยายหน่วยอุปการะเด็กยากจน ออกไปในภาคอีสาน ภาคเหนือ ภาคกลาง และแถบจังหวัดเชิงรับ ควบคู่ความร่วมมือกับคริสตจักรท้องถิ่น โดยสนับสนุนเด็กยากจนที่ต้องการรับการศึกษาดูด้วยเงินค่าเล่าเรียน เครื่องแบบ อุปกรณ์การเรียน ค่ายารักษาโรค และสิ่งอื่น ๆ ที่จำเป็น รวมทั้งการพัฒนาตามคริสเตียนศึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้รับการพัฒนาจิตใจ และพัฒนาตนเองให้ได้มากที่สุด

โครงการอภิวาดเด็กและครอบครัว

จากการดำเนินงานอุปการะเด็ก ซึ่งมุ่งเน้นที่จะพัฒนาเด็กเป็นสำคัญนั้น มูลนิธิศุภนิมิตฯ ได้ขยายงานขึ้นไปถึงครอบครัวของเด็ก เพราะการเล็งเห็นว่าการที่เด็กจะพัฒนาตนเองได้นั้น ครอบครัวของเด็กก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะนำให้เด็กพัฒนาได้ คือทุกคนในครอบครัวจะต้องพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน โดยมูลนิธิศุภนิมิตฯ ได้เพิ่มขีดความสามารถให้พ่อแม่เด็ก ในการส่งเสริมเรื่องอาชีพ การศึกษาผู้ใหญ่ การอนามัย และสิ่งจำเป็นอื่น ๆ โดยร่วมมือกับคริสตจักรในท้องถิ่นนั้น ๆ ในปี ค.ศ. 1979 จึงได้เริ่มดำเนินพันธกิจแบบใหม่ในโครงการซึ่งเรียกว่า โครงการอภิวาดเด็กและครอบครัว ซึ่งเริ่มเปิดในภาคกลางเป็นภาคแรก และที่สำนักงานสาขาภาคอีสาน และสำนักงานภาคเหนือตามลำดับ ซึ่งแนวความคิดนี้เป็นองค์ประกอบหนึ่งของพันธกิจที่มูลนิธิศุภนิมิตฯ กำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน คือการพัฒนาแบบคริสเตียนหรือการพัฒนาแบบเบ็ดเสร็จ

การบรรเทาทุกข์และพัฒนา

ตั้งแต่มูลนิธิศุภนิมิตเริ่มพันธกิจในประเทศไทย กิจกรรมส่วนใหญ่จะเน้นหนักในด้านอุปการะเด็ก และงานส่งเสริมการประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้า โดยเฉพาะงานอุปการะ

เด็กซึ่งเป็นเสมือนกระดูกสันหลังของมูลนิธิฯ ฉะนั้นโครงสร้างการบริหารของมูลนิธิฯ จึงมีแผนกลยุทธ์ระดับเป็นแกนกลางมาจากปี ค.ศ. 1976 ผลสืบเนื่องมาจากการเริ่มศึกษาขอบข่ายพันธกิจของศุภนิมิตทั่วโลก จึงได้มีการขยายกิจการออกไปในแนวที่กว้างขวางขึ้น โดยเหตุนี้แผนพัฒนาและบรรเทาทุกข์จึงได้จัดตั้งในโครงสร้างการบริหารของมูลนิธิฯ จุดประสงค์ของแผนก็คือการให้บริการและสนับสนุนโครงการพัฒนาและบรรเทาทุกข์ตามหมู่บ้านต่าง ๆ ที่ยากจน เช่นโครงการส่งเสริมแหล่งน้ำ โครงการสร้างที่พักคาริมทาง โครงการธนาคารข้าว โครงการเลี้ยงไหม โครงการอบรมการตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นต้น โครงการเหล่านี้ส่วนใหญ่ได้เน้นหนักอยู่ในพื้นที่ของภาคอีสาน ส่วนด้านบรรเทาทุกข์นั้นประจวบกันเป็นระยะเวลาที่อพยพจากประเทศในอินโดจีนได้ตั้งไหลเข้ามาเป็นจำนวนมาก มูลนิธิฯ จึงได้มีการให้ความช่วยเหลือตอบสนองแบบฉุกเฉิน โดยการแจกจ่ายเสื้อผ้า อาหาร เครื่องใช้ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัย ตามพื้นที่ที่ชาวผู้อพยพหนีเข้ามา และตามศูนย์อพยพตลอดแนวชายแดนไทย ลาว และเขมร ทั้งนี้โดยการประสานงานร่วมมือกับฝ่ายรัฐบาลและองค์การสหประชาชาติอย่างใกล้ชิด

ในช่วงระยะเวลานั้น ทางแผนกบรรเทาทุกข์และการพัฒนามีพนักงานน้อยมาก และมูลนิธิฯ ยังไม่มีสำนักงานบริหารสาขาตามจังหวัด หัวเมือง กิจกรรมทั้งหมดต้องควบคุมจากสำนักงานกรุงเทพฯ โดยมีเจ้าหน้าที่ของแผนกเดินทางไปติดต่อ วางแผน ดำเนินการติดตาม และเขียนเขียนเป็นประจำ งานด้านบรรเทาทุกข์ขยายขอบข่ายมากขึ้นในราวปี ค.ศ. 1977 ซึ่งเป็นปีที่มียุทธศาสตร์เข้ามาในประเทศมากที่สุด ปัจจุบันแผนกบรรเทาทุกข์และพัฒนาได้แยกออกจากกัน คืองานพัฒนานั้นวิวัฒนาการมาเป็นแผนกปฏิบัติการ และงานบรรเทาทุกข์โดยแยกตัวออกเป็นแผนกหนึ่งต่างหาก

พันธกิจในการช่วยเหลือผู้ลี้ภัย 1975-1983

ประเทศไทยได้เป็นที่พึ่งของผู้ลี้ภัยชาวอินโดจีน เป็นจำนวนมากทั้งที่มาจากประเทศเวียดนาม ลาว เขมร และพม่า นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1975 ถึง 1979 ผู้อพยพเหล่านี้ได้ลี้ภัยตามความผันแปรทางการเมือง การปฏิวัติ และสงครามนองเลือด มาอาศัยอยู่ในร่มไม้ชายคาอันสงบสุขของเมืองไทย มูลนิธิศุภนิมิตฯ ได้ร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาค

รัฐบาลและเอกชน ในการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ลี้ภัย ด้วยความพยายามที่จะให้เขาเหล่านั้น ได้ตระหนักถึงความรักขององค์พระเยซูคริสต์เสมอ และยังมีบทบาทสำคัญในการก่อตั้ง คณะกรรมการการประสานงานช่วยเหลือบริการแก่ผู้ลี้ภัยในประเทศไทยด้วย ในปี ค.ศ. 1975 ผู้ลี้ภัยจำนวนถึง 100,000 คนได้เข้ามาในประเทศไทย ซึ่งทางรัฐบาลได้เริ่มมีส่วนรับผิดชอบร่วมกับสำนักงานข้าหลวงใหญ่ ผู้ลี้ภัยสหประชาชาติ ในขณะที่เดียวกันองค์การอาสาสมัครต่าง ๆ รวมทั้งมูลนิธิศุภนิมิตฯ ก็ได้มีส่วนร่วมสนองตอบความต้องการในความขาดแคลนต่าง ๆ ด้วย ซึ่งปีนี้องค์มูลนิธิศุภนิมิตฯ ได้ให้ความช่วยเหลือที่ศูนย์อพยพผู้ลี้ภัย บ้านวินัย เชียงคำ เชียงของ และสวนพุด ในด้านการรักษาพยาบาล ใการศึกษา จัดอบรมการพัฒนาอาชีพ การก่อสร้าง ตลอดจนการจัดหาเครื่องนุ่งห่ม อาหาร และการประกาศพระกิตติคุณ ที่ศูนย์ลี้ภัยบ้านวินัย ต่อมาในปี ค.ศ. 1977 มูลนิธิศุภนิมิตฯ ได้ปฏิบัติงานด้านพัฒนาการบรรเทาทุกข์ให้อยู่ภายใต้การดูแลของผู้ประสานงานเพียงคนเดียว และได้มีการให้ความช่วยเหลือพิเศษที่ศูนย์อพยพผู้ลี้ภัยทางทะเล ชาวเวียตนาม 2 แห่ง ที่ศูนย์อพยพผู้ลี้ภัยชาวกัมพูชาอีก 2 แห่ง และศูนย์พักชั่วคราวของผู้ลี้ภัยที่กรุงเทพฯ ด้วย ใน 2 ปีต่อมา ได้มีโครงการเพิ่มขึ้นอีกหลายโครงการ คือที่ศูนย์พักชั่วคราวของผู้ลี้ภัยคินแดง และศูนย์อพยพผู้ลี้ภัยที่สงขลา กัมพูช แหลมสิงห์ ในปี ค.ศ. 1980 ผู้ลี้ภัยชาวม้งจำนวนสามแสนคน (300,000 คน) ได้ตั้งไหลเข้ามาที่ศูนย์บ้านวินัย มีผู้ลี้ภัยชาวเขมรจำนวนมากที่หนีจากภาวะการสู้รบในกัมพูชา มาถึงแถบชายแดนไทย-กัมพูชา ทำให้ศุภนิมิตมีงานเพิ่มขึ้นที่ศูนย์บ้านวินัย ศูนย์สระแก้ว และเขาคีตาจ โดยเน้นหนักในการให้การบริการด้านการรักษาพยาบาล ในปีค.ศ. 1981 การให้ความช่วยเหลือในด้านการบรรเทาทุกข์ และทุนบำรุงยังคงเป็นไปเพื่อผู้ลี้ภัยจำนวนมากมาย โครงการต่าง ๆ ได้ขยายขอบข่ายอย่างกว้างขวางในศูนย์ผู้ลี้ภัยต่าง ๆ ที่กล่าวมา และมีการเพิ่มความช่วยเหลือที่ศูนย์พักชั่วคราวของผู้ลี้ภัยลุ่มพินี่ สวนพุด และตลอดจนแถบชายแดนพม่า ในปี ค.ศ. 1982 ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสถานการณ์เกี่ยวกับผู้ลี้ภัย เนื่องจากรัฐบาลไม่สามารถยืนยันได้ว่า จะปิดศูนย์อพยพหรือไม่อย่างไร อย่างไรก็ตามก็ตีในปีนี้องค์ได้ปิดศูนย์อพยพบางศูนย์ลงตามนโยบายของรัฐบาลไทย และจำนวนผู้อพยพที่ลดลงเนื่องจากมีคนเดินทางไปยังประเทศที่สาม แต่ศุภนิมิตฯ ยังคงให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ลี้ภัยในศูนย์ฯ ตามความเป็นจริง โดย

เฉพาะอย่างยิ่งให้การสนับสนุนทางด้านสาธารณสุข และการสนับสนุนกลุ่มแพทย์คริสเตียนที่รับผิดชอบดำเนินงานพันธกิจในโรงพยาบาลที่บ้านวินัยโดยตรง

การพัฒนาชุมชน

มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย ได้ตระหนักถึงเพื่อนมนุษย์ ซึ่งไม่ได้้อย่างโดดเดี่ยว แต่ได้รวมกันอยู่เป็นกลุ่มเป็นพวก เป็นชุมชน มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มีขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของชุมชนเป็นของตนเอง การที่จะนำพระกิตติคุณขององค์พระเยซูคริสต์เข้าไปให้ถึงทุกคนซึ่งอยู่รวมกันเป็นชุมชนได้ จำเป็นต้องคำนึงถึงลักษณะสภาพและบรรทัดฐานที่ผู้คนในชุมชนนั้นยึดถืออยู่ พันธกิจอันเป็นพาหนะที่จะนำพระกิตติคุณไปได้ ต้องกระทำให้มีผลต่อชุมชนเป็นส่วนรวม มีรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง จึงจะสามารถส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผู้คนเป็นรายบุคคลได้ ด้วยเหตุนี้ศุภนิมิตจึงเห็นว่าไม่เพียงแต่ศุภนิมิตฯ ที่น่าจะหันมาดำเนินพันธกิจเพื่อผลการพัฒนาต่อชุมชนเท่านั้น คริสตจักรท้องถิ่น ชุมชนคริสเตียน องค์การทางชุมชน ตลอดจนปัจเจกบุคคล ก็ควรจะก้าวออกมาขับเคลื่อนภาระนี้ร่วมกันอย่างเอาจริงเอาจัง จากการศึกษาคนควาอย่างมาก ศุภนิมิตฯ จึงกำหนดนโยบายว่าด้วยการดำเนินพันธกิจพัฒนาชุมชนขึ้น โดยการระดมสรรพกำลัง และทรัพยากรเข้าทำงาน เคียงมาเคียงไหล่กับคริสตจักรท้องถิ่น และชุมชนคริสเตียนโดยอาศัยกระบวนการพัฒนาชุมชน สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การศึกษา อนามัย ตลอดจนการพัฒนาทางด้านจิตวิญญาณ ให้คนในชุมชนได้ตระหนักถึงศักยภาพที่พระเจ้าทรงประทานให้ และระดมออกมาใช้ในการแก้ไขปัญหา และตอบสนองความต้องการของตนเอง ครอบครัว และชุมชนเป็นส่วนรวม ความตระหนักดังกล่าวนี้เองได้ชักจูงนำพาคคนใหม่พบกับความสว่าง และชีวิตอันบริบูรณ์ตามพระประสงค์ของพระเจ้า นั่นเองพระกิตติคุณขององค์พระเยซูคริสต์ก็จะสำแดงออกมาให้ประจักษ์ แล้วเขาเหล่านั้นก็จะมาถึงพระเจ้าได้

พันธกิจการพัฒนาชุมชน จึงได้เริ่มขึ้นเป็นแห่งแรกในปี 1979 ที่บ้านหัวริน อำเภอสันป่าตอง โดยศุภนิมิตได้เขาร่วมงานกับคริสตจักรไทยหัวริน ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาและสนองความต้องการของชุมชน ซึ่งได้ผลเป็นที่น่าพอใจของชุมชนเป็นอย่างมาก

และโครงการพัฒนาชุมชนที่ดำเนินการโดยคริสตจักรท้องถิ่น ก็แพร่ขยายออกไป มีโครงการ
เปิดเพิ่มขึ้นในทุกภาค จนถึง ปี ค.ศ. 1983 มีโครงการพัฒนาชุมชนเปิดดำเนินการทั้งหมด
28 โครงการ ซึ่งเป็นการดำเนินงานพัฒนาชุมชนแบบคริสเตียนอยู่ในภาคอีสาน 7 โครงการ
ภาคเหนือ 13 โครงการและภาคกลางอีก 8 โครงการ

โครงการพัฒนาผู้นำท้องถิ่น

โครงการพัฒนาผู้นำท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างผู้นำชุมชนในท้องถิ่นในสาขา
ต่าง ๆ โดยอาศัยการฝึกอบรมและการเข้าไปปฏิบัติเพื่อให้ความสามารถในการสำรวจ
วิเคราะห์ปัญหา หาสาเหตุของปัญหา หาวิธีแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้อย่างแยบยลตลอดจนสามารถ
ระดมสรรพกำลังและทรัพยากร เข้าดำเนินการแก้ไขปัญหานั้น ๆ นำไปสู่การพัฒนาชุมชน และ
ท้องถิ่นของตนเอง เพราะคุณภาพของผู้เข้าท้องถิ่นมีอยู่แล้ว ตามธรรมชาติ แต่ยังไม่ใคร่ระดม
ออกมาใช้อย่างเป็นกลุ่มเป็นก้อนให้เหมาะสมในทางที่ถูกตอทันต่อวิวัฒนาการของสภาพแวด
ล้อม อาจเป็นเพราะความสามารถนั้นไม่มีโอกาสได้นำออกมาใช้ ไม่ได้รับการกระตุ้นหรือฝึก
ฝนอย่างจริงจัง ซึ่งการพัฒนาปรับปรุงขีดความสามารถของผู้นำจึงเป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะ
ในกระบวนการพัฒนาองค์ประกอบอันคับแค้น และเป็นตัวกำหนดความล้มเหลวหรือความสำเร็จ
ก็คือความสามารถของผู้นำ

"โรงเรียน" ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นโดยโครงการเป็นแห่งวิชาการ และความรู้อะดับชาว
บ้าน เป็นที่ที่จะให้การฝึกอบรมและคนควาแก่ผู้นำที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามารับการฝึกอบรม
ในสาขาต่าง ๆ แล้วผู้นำเหล่านี้จะนำวิชาการนั้น ๆ ไปแพร่กระจายยังคนอื่น ๆ ในหมู่บ้าน
ที่ตนเลือกไว้ด้วยระบบและวิธีการอันชาญฉลาด จัดตั้งเป็นกลุ่ม แล้วนำพวกกลุ่มดำเนินกิจ
กรรมต่าง ๆ อันเป็นการแก้ไขปัญหา และสนองความต้องการของสมาชิกกลุ่มในสาขานั้น ๆ

โครงการพัฒนาผู้นำท้องถิ่น ได้เริ่มเปิดดำเนินการในปี ค.ศ. 1980 ใน 2 แห่ง
คือที่อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา โดยร่วมดำเนินโครงการกับราชการอำเภอเชียงคำ
จัดตั้ง "โรงเรียนประชาชน" ขึ้นที่หนองแปน ตำบลสบง อำเภอเชียงคำ และที่จังหวัด
เชียงใหม่ โดยร่วมดำเนินโครงการกับสำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการเกษตร สถาบันเทคโนโลยี

โนโลยีการ เกษตร แม่ใจ

พื้นที่เป้าหมายของโครงการนับตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงปี ค.ศ. 1983 ที่จังหวัดเชียงใหม่ ได้กระทำต่อ 16 หมู่บ้าน และที่อำเภอเชียงคำได้กระทำต่อ 24 หมู่บ้าน ในจำนวน 40 หมู่บ้านนี้ได้เกิดกลุ่มสังคม และเศรษฐกิจพื้นฐานขึ้นแล้ว และกำลังดำเนินการอยู่อย่างใดจนถึง 120 กลุ่ม และกลุ่มเหล่านี้ประกอบด้วยขีดความสามารถของผู้นำได้ส่งผลไปยังแผนพัฒนาหมู่บ้าน ตลอดจนการดำเนินแผนพัฒนาหมู่บ้านนั้น ๆ ให้บริการในการแพร่กระจายความรู้ วิชาการ และ เทคโนโลยีออกไปสู่ชาวบ้านอันเป็นส่วนรวม

งานอนามัยชาวเขา

จากประสบการณ์งานสาธารณสุขในศูนย์อพยพผู้ลี้ภัย และการอบรมหมออาสาประจำหมู่บ้านที่ภาคอีสาน ทำให้งานอนามัยชาวเขาได้เริ่มขึ้นบนพื้นฐานความคิดที่ว่า แท้จริงนั้นชาวบ้านสามารถแก้ปัญหาสุขภาพเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง เพราะความเจ็บป่วยที่ชาวชนบทส่วนมากเผชิญอยู่ เป็นความเจ็บป่วยสามัญที่คล้ายคลึงกัน และชาวบ้านสามารถป้องกันหรือรักษาได้ตามมีความรู้พื้นฐานพอเพียง

งานอนามัยชาวเขาเริ่มขึ้นด้วยความร่วมมือกับคริสตจักรท้องถิ่น 9 คริสตจักร และหน่วยงานอื่น ๆ ที่ทำงานประกาศพระกิตติคุณแก่ชาวเขา ในภาคเหนือของประเทศไทย โดยมุ่งให้การอบรมเรื่องอนามัยพื้นฐานแก่ศิษยาภิบาลหรือมิชชันนารี ต่อมากองส่งเคราะห์ชาวเขา สังกัดกรมประชาสงเคราะห์ได้ให้การสนับสนุน โดยขอมีส่วนร่วมในโครงการด้วยการสำรวจเกี่ยวกับความต้องการทางด้าน อนามัยของชาวเขากลุ่มต่าง ๆ จึงเริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1982 และได้เปิดการอบรมวิชาการอนามัยถึง 13 หัวข้อวิชา เพื่อก่อตั้งผู้ประกาศพระกิตติคุณที่ร่วมงานและชาวบ้านจากหมู่บ้านต่าง ๆ หลายแห่งได้มีผู้เข้ารับการอบรมทั้งหมด 170 คน มีการจัดทำหนังสือคู่มือประกอบการอบรมทุกวิชา ทั้งภาษาไทยและภาษาท้องถิ่นตลอดจนจัดทำภาพยนตร์เกี่ยวกับการอนามัยพื้นฐาน และจัดทำยาในราคาถูกเพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้นำไปใช้เมื่อผู้เข้ารับการอบรมกลับไปหมู่บ้าน เขาเหล่านั้นสามารถแสดงให้เห็นชาวบ้านจำนวนมากเห็นถึงผลดีของอนามัยขั้นพื้นฐาน ผลปรากฏว่าชาวบ้านประมาณร้อยละ 85-100 ในแต่ละหมู่บ้านได้สร้างสุขขึ้นได้ ส่วนผู้ที่คิดเงินประมาณ 130 คน รวมทั้งผู้ช่วยด้วยโรคสามัญธรรมดา

อื่น ๆ ก็ได้รับการบำบัดรักษาให้หายด้วย

โครงการประกาศพระกิตติคุณในเรือนจำ ที่จังหวัดสงขลา

"เพราะมนุษย์จะบำรุงเลี้ยงชีวิตด้วยอาหารอย่างเดียวไม่ได้" (พระธรรมเจดยธรรมบัญญัติบทที่ 8 ข้อ 3) เพราะในขณะที่มนุษย์ได้รับอาหารฝ่ายร่างกายแล้ว มนุษย์ยังต้องการอาหารฝ่ายจิตวิญญาณ ต้องการสันติสุขในใจ ต้องการความรอดในชีวิตด้วย ศุภนิมิตาได้ตระหนักถึงการนำความรัก และสันติสุขในพระเยซูคริสต์ แด่แพร่ออกไปสู่คนทั้งหลาย และนั่นหมายถึงพี่น้องที่ถูกคุมขังในทัณฑสถานด้วยจึงทำให้โครงการประกาศพระกิตติคุณในเรือนจำได้เริ่มขึ้นที่จังหวัดสงขลา ในปี ค.ศ. 1982 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะประกาศพระกิตติคุณศึกษาพระคัมภีร์ และให้คำแนะนำ ตลอดจนส่งเสริมทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และวิชาชีพที่เหมาะสม แก่ผู้ต้องโทษทั้งชายและหญิงที่เรือนจำกลาง จังหวัดสงขลา โดยความร่วมมือเป็นอย่างดีจากเจ้าหน้าที่ของเรือนจำ

ปัจจุบันโครงการนี้ได้ประสบความสำเร็จด้วยการทำงานนำของพระเจ้าอย่างมาก พระเจ้าได้เปิดทาง และประทานเสรีภาพจนทำให้หลายคนได้รู้จักกับองค์พระเยซูคริสต์ ได้รับความรอด และกำลังดำเนินชีวิตใหม่ที่ดีสนิทกับพระเจ้า แม้ว่าเขาเหล่านั้นยังอยู่ในสภาพที่ขาดสิทธิเสรีภาพฝ่ายร่างกาย แต่จิตใจและวิญญาณของเขาได้รับการปลดปล่อยจากความมืดบอดทั้งปวง

สำนักงานสาขาขอนแก่น

ศุภนิมิตาในภาคอีสานได้เริ่มดำเนินการ ก่อนการก่อตั้งมูลนิธิศุภนิมิตาแห่งประเทศไทยประมาณ 1 ปี คือ ปี ค.ศ. 1972 การดำเนินงานในตอนแรกแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1. โครงการอุปการะเด็ก
2. โครงการพิเศษ เกี่ยวกับการบรรเทาทุกข์ และการพัฒนา

ในปี ค.ศ. 1973 ได้มีสำนักงานภาคขึ้นที่จังหวัดอุบลราชธานี รับผิดชอบโดยศาสตราจารย์ ทอม น. ไวส์เลย์ ต่อมาในปี ค.ศ. 1974 ได้ย้ายจากจังหวัดอุบลราชธานีเป็นสำนักงานภาคที่จังหวัดขอนแก่น โดยมีอาจารย์เฉลิมชัย จิตตะยโสธร เป็นผู้จัดการ

การดำเนินงานในลักษณะการช่วยเหลืออุปการะเด็ก และบรรเทาทุกข์ได้ดำเนินมาจนปี ค.ศ. 1976 โดยมีโครงการอุปการะเด็ก 54 โครงการกระจายอยู่ใน 13 จังหวัด ควบคู่ไปกับกิจกรรมในด้านการพัฒนา เช่นการสร้างบ่อน้ำ สระเก็บน้ำ เชื้อนดิน เชื้อนซีเมนต์ ศาลาริมทาง ศาลาประชาคม ธนาคารข้าว โรงเรียนตัดเสื้อ ศูนย์ตัดเย็บ และศูนย์ส่งเสริมเลี้ยงไหม ในปี ค.ศ. 1977 แนวความคิดใหม่ได้เกิดขึ้น คือการให้ความช่วยเหลือครอบครัวของเด็กให้มีความสามารถช่วยเหลือบุตรและตนเองได้เรียกว่า "โครงการอภิบาลเด็กและครอบครัว" โครงการนี้ได้เริ่มต้นอย่างจริงจัง จนถึงปี ค.ศ. 1979 ได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการดำเนินงานจากโครงการอภิบาลเด็ก และครอบครัว มาเป็นการพัฒนาชุมชน การพัฒนาครอบครัว (ในแหล่งชุมชนแออัด) อันเป็นแนวความคิดที่จะให้การช่วยเหลือผู้ยากไร้ให้โดยลงอย่างแท้จริง คือการพัฒนาแบบเบ็ดเสร็จโดยมีโคเน้นเฉพาะตัวเด็ก และครอบครัวเท่านั้น แต่เพื่อชุมชนทั้งชุมชน รูปแบบการดำเนินงานแบบนี้ได้กระทำต่อเนื่องกันมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีโครงการภายใต้ความรับผิดชอบ 18 โครงการ เป็นโครงการอุปการะเด็ก 7 โครงการ โครงการพัฒนาครอบครัว 2 โครงการ และโครงการพัฒนาชุมชน 7 โครงการ

สำนักงานสาขาเชียงราย

สำนักงานมูลนิธิศุภนิมิตฯ สาขาเชียงราย (เชียงคำเดิม) ก่อนที่จะตั้งเป็นสำนักงานสาขาเชียงคำนั้น ขึ้นกับสำนักงานสาขาเชียงใหม่ โดยเริ่มต้นเป็นโครงการอุปการะเด็ก ในปี ค.ศ. 1977 ที่จังหวัดเชียงราย มีเด็กในความอุปการะจำนวน 385 คน เมื่อเหตุการณ์ทางการเมืองได้เปลี่ยนแปลงไป มีผู้ลี้ภัยจากประเทศเพื่อนบ้านพากันหลั่งไหลเข้ามาในประเทศไทย ในเขตอำเภอเชียงของและเชียงคำ จังหวัดเชียงรายและพะเยาตามลำค้ำ ทางรัฐบาลได้จัดตั้งศูนย์ผู้ลี้ภัยขึ้นในเขตอำเภอเชียงของ และในเขตอำเภอเชียงคำ มูลนิธิศุภนิมิตฯ มีส่วนในการช่วยเหลือผู้ลี้ภัยในศูนย์ผู้ลี้ภัยทั้งสองแห่ง และได้จัดตั้งศูนย์พัฒนาการเกษตรขั้นที่หนองแปน เพื่อช่วยเหลือผู้ลี้ภัย ในปี ค.ศ. 1978 ทางมูลนิธิศุภนิมิตฯ พบว่าการช่วยเหลือเฉพาะผู้ลี้ภัยอย่างเดียวนั้นไม่พอ เพราะในเขตอำเภอเชียงของและเชียงคำยังมีประ-

ชาชนชนบทที่ยากจน และต้องการความช่วยเหลือและการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อีกมากจึงได้เริ่ม
ดำเนินงานพัฒนาในหมู่บ้านไทยโดยขยายโครงการไปที่อำเภอเทิง และจังหวัดใกล้เคียง ใน
ปี ค.ศ. 1980 กิจกรรมงานของโครงการได้เพิ่มมากขึ้น งานช่วยเหลือผู้ด้อยก็เพิ่มขึ้นในพื้นที่
ที่เดียวกัน จึงได้มีการจัดตั้งสำนักงานสาขาขึ้นที่อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ซึ่งมีคุณกฤษ
หาขุน เป็นผู้จัดการสำนักงานมีเขตพื้นที่รับผิดชอบ 4 จังหวัด ดำเนินงานทั้งทางคานอุปการะ
เด็ก พัฒนาชุมชน และโครงการช่วยเหลือผู้ด้อย ปัจจุบันสำนักงานสาขาได้ขยายไปที่จังหวัด
เชียงราย มีคุณณอม ศรีสุวรรณ เป็นผู้จัดการ และยังมีโครงการอุปการะเด็ก 9 โครงการ
โครงการพัฒนาชุมชน 2 โครงการ โครงการศูนย์พัฒนาการเกษตรหนองแปน ศูนย์ฝึก
อบรมเพื่อพัฒนาผู้นำท้องถิ่น

สำนักงานภาคกลาง

สำนักงานภาคกลางเป็นสำนักงานภาคที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการอันคับสุดท้ายในจำนวนสำนักงานภาคทั้ง 4 แห่ง แต่ความเป็นจริงได้มีการปฏิบัติงานในเขตภาคกลางมานาน โดยใช้สถานที่ทำงานแห่งเดียวกับ มูลนิธิศุภนิมิตฯ จึงดูเหมือนเป็นสำนักงานเดียวกัน ลักษณะงานในตอนแรกนั้นเป็นหน่วยอุปการะเด็กถึง 15 หน่วย หน่วยแรกที่เปิดคือ หน่วยอุปการะเด็กที่โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ ในปี ค.ศ. 1973 ต่อมาในปี ค.ศ. 1974-1975 ได้เปิดหน่วยอุปการะเด็กที่หัวหิน ราชบุรี นครปฐม สมุทรปราการ ตามลำดับ โดยมีคุณศรีกัญญา ปทุมมาล เป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งต่อมา คุณศักดิ์คา ผาภูมิ ได้เข้ามารับผิดชอบแทน ในปี ค.ศ. 1978 ลักษณะของโครงการเปลี่ยนเป็นโครงการอภิบาลเด็กและครอบครัว เพื่อมุ่งพัฒนาครอบครัวของเด็กด้วย ผู้รับผิดชอบโครงการคือคุณอนันต์ เลาหมีญ์ ต่อมาได้ขยายลักษณะงานไปในเรื่องของครอบครัวและการพัฒนาชุมชน โดยมีอาจารย์รงค์ สารสมุทร เป็นผู้จัดการสำนักงานภาคกลาง ในปี ค.ศ. 1980 ปัจจุบันสำนักงานภาคกลางมีโครงการต่าง ๆ 18 โครงการ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่คือ กรุงเทพมหานคร นครปฐม ราชบุรี เพชรบุรี สมุทรปราการ ชลบุรี และระยอง ลักษณะการดำเนินงานโดยทำร่วมกับคริสตจักร 14 คริสตจักรคือ คริสตจักรที่สังกัดในสภาคริสตจักร 8 แห่ง สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย 2 แห่ง คริสเตียนสัมพันธ์แห่งประเทศไทย 3 แห่ง และคริสตจักรอิสระ 1 แห่ง รูปแบบของโครงการทั้ง 18 โครงการได้ทำพันธกิจของพระเจ้าแตกต่างกันคือมีโครงการอุปการะเด็ก 5 แห่ง โครงการพัฒนาเด็กและครอบครัว 5 แห่ง โครงการพัฒนาชุมชน 5 แห่ง และโครงการพิเศษเกี่ยวกับการประกาศพระกิตติคุณพระเจ้าสำหรับนักศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยอีก 1 แห่ง มีจำนวนนักเรียนทุนรวมทุกโครงการจำนวน 4,500 คน โดยมีคุณประสพ ทุนสิทธิ์ เป็นผู้จัดการ

สำนักงานสาขาสหกิจศึกษา เชียงใหม่

การให้การอุปการะเด็กเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้แก่เด็กที่ยากจน ได้รับความศึกษา และมีสภาพเป็นอยู่ที่ดีขึ้นในช่วงแรกของมูลนิธิศุภนิมิต สำนักงานสาขาสหกิจศึกษา เชียงใหม่ได้เข้าร่วมมือกับคริสตจักรที่ 1 เชียงใหม่ ต่อมาได้ขยายไปสู่คริสตศาสนาในเขตชนบท โดยทางมูลนิธิศุภนิมิต สำนักงานสาขาสหกิจศึกษา เชียงใหม่ได้รับความร่วมมือจากผู้นำคริสเตียนจากอำเภอสันป่าตอง คุณคุณบุญยืน และคุณจันทร์คำ รัตนบุตร ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานชุดแรก ซึ่งได้รับความร่วมมืออย่างดีจากคริสตจักรที่ 1

ด้วยภาระทรงนำของพระเจ้า ทำให้สำนักงานของมูลนิธิศุภนิมิตภาคเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น ในช่วงปี ค.ศ. 1975-1978 ด้วยแนวความคิดที่ว่าควร จะคำนึงถึงครอบครัวของเด็ก ด้วย ในการที่จะช่วยเหลือพัฒนาอาชีพหรือเศรษฐกิจในครอบครัวของเด็ก พัฒนาความเป็นอยู่ภายในบ้าน เมื่องานในความรับผิดชอบมีมากขึ้น จึงได้มีการจัดตั้งสำนักงานภาคและจัดรูปแบบการบริหารขึ้น ในปี ค.ศ. 1975 ที่ ถนนจำปาน โดยมิคุณศักดิ์ งามภูมิ ทำหน้าที่เป็นผู้จัดการคนแรก และต่อมาคุณสุขเขต พรหมศิริ ได้ทำหน้าที่เป็นผู้จัดการสาขา การดำเนินงานในช่วงนั้นจึงเป็นไปในรูปแบบของการอุปการะเด็ก และการพัฒนาช่วยเหลือครอบครัว จากนั้นขอขยายของงานได้ขยายกว้างออกไปสู่ชนบทอื่น ๆ ที่ยังมีความต้องการในด้านการพัฒนา จึงเกิดโครงการพัฒนาชุมชน โดยเน้นในด้านการพัฒนาอาชีพ ทำให้มีโครงการที่กระทำควบคู่กันไป 3 รูปแบบด้วยกัน

ได้มีการขยายสำนักงานอีกในปี ค.ศ. 1981 มีคุณกุศล หาซุนทำหน้าที่ผู้จัดการภาค ต่อมาคุณสังวาลย์ สุชาติได้เข้ามาทำหน้าที่รักษาการผู้จัดการภาค และในปี 1982 คุณประยงค์ มวงทา ได้เข้ามาทำหน้าที่ผู้จัดการจนถึงปัจจุบัน สำนักงานสาขาสหกิจศึกษา เชียงใหม่ได้ปฏิบัติงานมานานนับเวลาเกือบ 10 ปี ในรูปแบบของการผสมผสาน การอุปการะเด็ก การพัฒนาครอบครัวและชุมชนควบคู่กันไป อันเป็นพันธกิจหลักที่มูลนิธิศุภนิมิตภาคกำลังปฏิบัติอยู่ คือการพัฒนาแบบเบ็ดเสร็จ หรือการพัฒนาแบบคริสเตียน โดยพยายามทุกวิถีทางที่จะให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาให้มากที่สุด ซึ่งส่วนมากเป็นโครงการพัฒนาแบบเบ็ดเสร็จ โดยมีคริสตจักรทอง-

ถิ่นเป็นผู้ร่วมมือ ภายในโครงการต่าง ๆ มีพันธกิจปฏิบัติคือ

- การพัฒนาทัศนคติใจ ตลอดจนการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่ตลอดไป
- การช่วยเหลืออุปการะเด็กในเรื่องทุนการศึกษา เพื่อเป็นการเปิดโอกาสแก่เด็กยากจนให้ได้รับการศึกษาอันจะนำไปสู่การพัฒนาการ เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของประเทศต่อไป
- การพัฒนาอาชีพเป็นการส่งเสริมอาชีพ แก่ประชาชนในชนบทให้สามารถยกระดับฐานะของตนเองและสามารถพึ่งตนเองได้ในที่สุด
- การอนามัยได้มีการประกันสุขภาพให้แก่เด็กนักเรียนผู้ยากจน เพื่อเป็นการอภิบาลเด็กอีกรูปแบบหนึ่ง
- การสอนคริสต์เตียนศึกษาเป็นการส่งเสริมให้คริสตจักรมีบทบาทในการให้ความรู้แก่คริสตชนสมาชิกและประชาชนในชุมชน
- การพัฒนาผู้นำท้องถิ่น จะเป็นโครงการที่ฝึกฝนคนหาผู้นำในท้องถิ่นโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างผู้นำท้องถิ่น โดยอาศัยการฝึกอบรมและการนำไปปฏิบัติ เพื่อให้มีความสามารถในการสำรวจวิเคราะห์ปัญหา หาสาเหตุของปัญหา หาวิธีการในการแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ ตลอดจนเกิดความคิดริเริ่มและสามารถนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

ผลงานในรอบ 10 ปี

หลังจากสุภามิตรได้ขอจดทะเบียนเป็นมูลนิธิสุภามิตรกับกรมการปกครองในสังกัดกระทรวงมหาดไทย และได้รับอนุมัติจัดตั้งเป็นมูลนิธิเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 1974 แล้ว ในปี ค.ศ. 1974 มีสเตอร์ รอยเจอร์ วอลสเกอร์ ได้เข้ามารับตำแหน่งผู้อำนวยการแทนมีสเตอร์ เจ คอน สก๊อต กิจกรรมในปีนี้เป็นหนักในคาบอุปการะเด็กมีคุณศรีภรรยา ปทุมมา เป็นหัวหน้าแผนก ได้เปิดโครงการช่วยเหลือด้านการศึกษาแก่ชาวเขา และได้ช่วยสร้างโรงเรียนบ้านใหม่สรรค จังหวัดเชียงใหม่

ปี ค.ศ. 1975 ในปีนี้ผู้ลี้ภัยอินโดจีนได้เริ่มตั้งถิ่นฐานเข้ามาในประเทศไทย มูลนิธิศุภนิมิตฯ ได้เริ่มมีบทบาทช่วยเหลือผู้ลี้ภัยเหล่านี้และได้ขยายสำนักงานจากชั้น 10 ลงมาชั้น 7 ในเนื้อที่ 228 ตารางเมตร สำนักงานสาขาเชียงใหม่ ได้จัดตั้งขึ้นในปีนี้ โดยมีคุณศักดิ์คา ผาภูมิ เป็นผู้รับผิดชอบมิสเตอร์ รวเจอร์ วอลคเกอร์ ได้สิ้นสุดวาระการทำงานในประเทศไทย

ปี ค.ศ. 1976 มิสเตอร์ เจ คอน สก๊อต ได้รับตำแหน่งผู้อำนวยการแทน เนื่องจากผู้ลี้ภัยได้เพิ่มขึ้น จึงได้มีการจัดตั้งโครงการช่วยเหลือศูนย์อพยพขึ้นโดยร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับทางราชการ โครงการแรกได้เน้นหนักในด้านอนามัยที่ศูนย์ อพยพชาวข่างที่จังหวัดหนองคาย ในปีนี้เองพนักงานได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงมีการจัดตั้งโครงการบริหารใหม่ เพื่อให้เหมาะสมกับงานที่ขยายมากขึ้นและได้ขยายเนื้อที่สำนักงานไปตลอดทั้งอาคารชั้น 7 ของเกษมกิจ

ปี ค.ศ. 1977 ในราวกลางปี มิสเตอร์ เจ คอน สก๊อตได้รับการเลื่อนตำแหน่งให้เป็นผู้อำนวยการภาคลาตินอเมริกา มิสเตอร์ แฟรม เจแองเกอร์ จึงได้เข้ามารับตำแหน่งผู้อำนวยการแทน งานทางด้านศูนย์อพยพได้ขยายไปถึงศูนย์อพยพเชียงคำ ศูนย์อพยพเชียงของ ศูนย์อพยพจันทบุรี ศูนย์อพยพตราด และศูนย์อพยพที่สงขลา และได้เริ่มให้ความช่วยเหลือผู้ลี้ภัยที่ศูนย์บ้านวินัยแทนศูนย์หนองคาย ได้ตั้งแผนกบรรเทาทุกข์และพัฒนา โดยมีมิสเตอร์ พอล โจนส์ เป็นหัวหน้าแผนก และมีแผนกอุปการะเด็กมีคุณศักดิ์คา ผาภูมิ เป็นหัวหน้าแผนก

ปี ค.ศ. 1978 ได้เริ่มโครงการอภิมหาเด็กและครอบครัว และเด็กทุนเพิ่มจำนวนมากขึ้น ได้เริ่มทำแผนงาน 5 ปี สำหรับกิจกรรมของมูลนิธิฯ งานทางด้านพัฒนาได้ขยายเพิ่มขึ้น แต่ยังคงเน้นหนักในด้านการให้ความช่วยเหลือเฉพาะอย่าง มีการส่งเจ้าหน้าที่ศุภนิมิตฯ ไปอบรมด้านงานพัฒนาที่ประเทศฟิลิปปินส์ เป็นเวลา 2 เดือน ในปีนี้เองมิสเตอร์แฟรม เจแองเกอร์ได้รับเลื่อนตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการด้านงานอุปการะเด็กที่สำนักงานศุภนิมิตสากล และในปีนั้นนับเป็นปีแรกที่ได้ออกให้มีการประชุมเจ้าหน้าที่โครงการทั่วประเทศขึ้นที่ เขาใหญ่

ปี ค.ศ. 1979 มีสเตอร์ เจ คอน สก๊อต ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการมูลนิธิศุภนิมิตฯ อีกครั้งหนึ่ง แต่เนื่องจากยังคิดงานอยู่ที่ประเทศกัวเตมาลาจึงได้ให้ มีสเตอร์ พอล โจนส์ รักษาการแทนจนปลายปี ค.ศ. 1979 มีสเตอร์ คีน เชกส์ตัน จึงได้รับแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการ เขามารับผิดชอบแทน ขณะเดียวกันจำนวนผู้ลี้ภัยไถ่หลังไหลเข้ามาประเทศไทยมากขึ้น การศึกษาเพื่อปรับปรุงโครงสร้างการบริหารใหม่และแนวโน้มเรื่องงานอุปการะเด็กได้เริ่มเปลี่ยนแปลงไป ในปีนี้ได้มีการจัดตั้งสำนักงานสาขาขอนแก่นขึ้น มีคุณเฉลิมชัย จิตตะโยธิน เป็นผู้จัดการ

ในปี ค.ศ. 1980 ได้มีการรวมเอาแผนกบรรเทาทุกข์และพัฒนาและอุปการะเด็กเข้ามาเป็นแผนปฏิบัติการ โครงการอภิบาลเด็กและครอบครัว เปลี่ยนเป็นการพัฒนาแบบเบ็ดเสร็จ และได้เพิ่มจำนวนเด็กในความอุปการะจาก 7,500 คน เป็น 9,000 คน มีการสนับสนุนการสร้างหอพักสำหรับชาวเขา เพิ่มขึ้นอีกในจังหวัดเชียงใหม่ในปีนี้อีก มีผู้ลี้ภัยชาวอินโดจีนเข้ามาในประเทศไทยเป็นจำนวนสูงที่สุดมีถึง 300,000 คน การบริหารงานทางคานสำนักงานสาขาทั้ง 4 ภาค ได้เริ่มอย่างจริงจังและเป็นระบบเริ่มมีโครงการอบรมผู้นำท้องถิ่นและโครงการหมออาสาหมู่บ้าน (ม.อ.บ.) โดยมีดอกเตอร์ เจฟฟรี แอดคินสัน เป็นหัวหน้าทีมงานได้เปิดสำนักงานสาขาเชียงคำที่จังหวัดพะเยาในปีนี้อีกด้วย

ปี ค.ศ. 1981 เมื่อเพิ่มคุณภาพของโครงสร้างการบริหารจึงมีการปรับปรุงโครงสร้างของสำนักงานสาขาพร้อมทั้งการวางแผนงาน 5 ปี ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กิจกรรมของแผนกบรรเทาทุกข์และพัฒนา ได้เน้นหนักในด้านการอนามัยช่วยเหลือผู้ลี้ภัยชาวอินโดจีน โดยมีอาสาสมัครต่างประเทศเข้ามาช่วยงานประมาณ 80 คน

ปี ค.ศ. 1982 มีสเตอร์ คีน เชกส์ตัน ได้สิ้นสุดวาระการทำงานในประเทศไทย และได้ย้ายไปปฏิบัติงานที่ประเทศฟิลิปปินส์ คุณวณิชพงษ์ สันตศิวัฒน์ เป็นคนไทยคนแรกที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการมูลนิธิศุภนิมิตฯ งานด้านปฏิบัติการ ได้ขยายตัวมากขึ้น จึงได้ขยายสำนักงานทั้งชั้นที่ 7 และชั้นที่ 8 ของอาคารเกษมกิจ และได้ขยายสำนักงานภาคกลางขึ้นไปด้วย มีการแต่งตั้งผู้อำนวยการฝ่ายบริหารและการเงินได้เปิดโครงการศูนย์เชียงคำ เชียงของ สระแก้ว และที่สงขลา เพราะจำนวนผู้ลี้ภัยลดลง ขณะเดียวกันก็ได้เริ่มโครงการประกาศพระกิตติคุณในเรือนจำที่จังหวัดสงขลา ได้เพิ่มจำนวนเด็กในความอุปการะจาก

จาก 13,200 คน เป็น 18,500 คน

ปี ค.ศ. 1983 ได้ขยายแผนกปฏิบัติการและสำนักงานภาคกลางลงมารวมกัน และได้ขยายเซาห้องเพิ่มเพื่อเป็นห้องที่ให้บริการด้านวัสดุ เครื่องใช้ของสำนักงานมีการศึกษาแนวโน้มนการลดความช่วยเหลือจากศูนย์อพยพ ได้เริ่มมีการสร้างความสัมพันธ์ ความเข้าใจและให้ความร่วมมือกับคริสตจักรในประเทศไทย เพิ่มจำนวนเด็กในความอุปการะเป็น 20,200 คน ย้ายสำนักงานสาขาเชียงค้ำมาอยู่เชียงราย

การวางแผนและการประเมินผลอย่างมีส่วนร่วม

แนวทางของการวางแผนและการประเมินผลอย่างมีส่วนร่วม (Participative Evaluation) ได้เริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1982 แต่มิได้ปรากฏเป็นรูปเส้นร่างจนกระทั่งถึงเดือนมีนาคม 1983 เพราะในระยะเวลาก่อนหน้านี้มีการหาความหมายของคำนี้ เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจโดยฉนวนหน้ากัน

ในขณะที่การพัฒนาชุมชนหมายถึง "กระบวนการของการเปลี่ยนแปลงคุณค่าและคุณภาพชีวิต เพื่อชุมชนในช่วงระยะเวลาหนึ่ง" การเปลี่ยนแปลงที่ว้าก็คือ การที่ชุมชนสามารถเข้าใจและตระหนักในปัญหาของตน รวมถึงการรวมพิจารณาหาหนทางต่าง ๆ ในการแก้ปัญหา เพื่อตัดสินใจแก้ปัญหาสำคัญ ๆ ตามลำดับก่อนหลัง และเพื่อก่อให้เกิดการตัดสินใจอย่างเชื่อมั่น เพื่อการประเมินผลการตัดสินใจของตนเอง ตลอดจนการแสวงหาทางเลือกหนทางอื่น ๆ ด้วย แท้จริงแล้ววัตถุประสงค์การวางแผนและการประเมินผลอย่างมีส่วนร่วม หรือจะเรียกว่าการวางแผนและประเมินผลด้วยชุมชนเองได้เกิดขึ้น เพื่อให้ชุมชนได้มีส่วนเกี่ยวกับ เพื่อให้ชุมชนได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับจุดหมายปลายทางชีวิตของเขาเองอย่างแท้จริง

ได้มีการศึกษากระบวนการวางแผนและการประเมินผลอย่างมีส่วนร่วมมาใช้ในมูลนิธิศุภนิมิตา อย่างเป็นทางการเมื่อประมาณกลางปี 1983 นี้เองโดยเริ่มด้วยการจัดสัมมนาเกี่ยวกับการประเมินผลอย่างมีส่วนร่วมเพื่อให้บรรดาหัวหน้าเขตต่าง ๆ ได้เข้าใจในกระบวนการนี้ วัตถุประสงค์หลักของการอบรมสัมมนาคือเพื่อส่งเสริม และสร้างสรรค์บรรยากาศให้ทั้งผู้ดำเนินการอบรมและผู้เข้ารับการอบรมได้สัมผัสและมีประสบการณ์ร่วมกัน ในการมีส่วนร่วมก่อน

ที่จะนำไปปฏิบัติ และในการสัมมนาครั้งนี้ก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม และมี
ไข่มุกใช้เฉพาะชุมชนเท่านั้น แต่สามารถนำหลักการไปใช้ได้กับทุกสถานการณ์ด้วย

มูลนิธิสงเคราะห์เด็กยากจน ซี.ซี.เอฟ. ในประเทศไทย

มูลนิธิสงเคราะห์เด็กยากจน (ซี.ซี.เอฟ.) เริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1938 โดย
นายเจ คาลวิทท์ กลาด โดยมีชื่อว่า ไชน่า ซิลเดรนส์ พันด์ เพื่อตอบสนองความต้องการ
ของเด็กชาวจีนที่รับเคราะห์จากผลของสงครามระหว่างจีนและญี่ปุ่นในเวลานั้น โครงการแรก
ได้ให้การอุปการะสถานเด็กกำพร้าในมณฑลกวางตุ้ง ประเทศจีน ในที่ซึ่งมีเด็กจำนวนมากเป็นร้อย ๆ
คนที่กำลังดิ้นรนและอดอยากมีความขาดแคลนทั้งด้านอาหารและเสื้อผ้า โดยมีชาวอเมริกันที่ขึ้น
มือเข้าช่วยเหลือเด็กเหล่านี้เป็นรายบุคคลต่อบุคคล ซึ่งการปฏิบัตินี้ได้กลายเป็นจุดเริ่มต้นของ
แบบ "การอุปการะ" ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ในปี ค.ศ. 1950 เมื่อรัฐบาลจีนคอมมิวนิสต์ได้เปลี่ยนแปลงการปกครองทั้งหมดใน
ดินแดนดินใหญ่ของประเทศจีน โครงการ ซี.ซี.เอฟ. ก็ถูกบังคับให้เลิกและออกจากดินแดนดิน
จีน ซึ่งขณะนั้นผลงานขององค์กรนี้ก็แผ่ขยายไปถึงประเทศญี่ปุ่น เกาหลี ไต้หวัน ฮองกง
อินเดีย ยุโรป และอเมริกาใต้ และชื่อขององค์กรก็ได้เปลี่ยนมาเป็นคริสเตียนซิลเดรนส์
พันด์ ที่ใช้กันอยู่จนถึงปัจจุบัน

ปัจจุบัน ซี.ซี.เอฟ. เป็นองค์กรสากลให้ความช่วยเหลือไม่เลือก ศาสนา ชั้น
วรรณะ สนใจในการให้สวัสดิการเด็กโดยรวมมีประสานงานกับองค์กรให้ความช่วยเหลือ
ต่าง ๆ ทั้งของรัฐบาล องค์กร เอกชนและนานาชาติ เพื่อสร้างรากฐานการดำเนินงานให้
มีมาตรฐานสูงในการพัฒนาเด็กทั้งบุคลิกภาพโดยผ่านโครงการในชุมชนที่เด็กอาศัยอยู่

เป้าหมายต่าง ๆ ขององค์กร ซี.ซี.เอฟ.

เป้าหมายแรกเริ่มคือการจัดการช่วยเหลือให้เด็กได้รับประโยชน์ในการที่จะพัฒนา
ตนเองให้เป็นสมาชิกที่ดีในสังคมของเขาต่อไป โดยการให้คนดูแล อาหาร ที่อยู่อาศัย (ถ้า

จำเป็น) การศึกษา ตลอดจนให้การดูแลและแนวทางการันจิตใจและศีลธรรม โดยผ่านทางครอบครัวของเด็ก หรือในกรณีที่เป็นผ่านทางครอบครัว ตัวแทน ซี.ซี.เอฟ. ต้องการเน้นความสำคัญในการให้คนดูแลเด็ก ช่วยเหลือเด็กเช่นนี้ โดยการมีโครงการที่ให้สวัสดิการต่เด็กที่เป็นหลักฐานต่อเนื่องกันมากกว่าการให้ความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เด็กเป็นครั้งคราวในยามฉุกเฉินเท่านั้น

ซี.ซี.เอฟ. ให้บริการส่วนใหญ่ในค่านอคนุนเจือจุน โดยการประสานงานกับองค์กรอื่น ๆ ที่กำลังให้ความช่วยเหลือเด็ก และครอบครัวของเด็กอยู่แล้วเพื่อส่งเสริมการพัฒนาชุมชนโดยการช่วยผู้ใหญ่จักช่วยตัวเอง

เป้าหมายของแต่มีความสำคัญคือ ซี.ซี.เอฟ. ทำหน้าที่สร้างสรรความเข้าใจระหว่างประเทศให้มากขึ้น โดยทางความสัมพันธ์ระหว่างประเทศผู้ให้อุปการะ และผู้รับการอุปการะ ทำให้เกิดการตื่นตัวและสัมพันธ์ภาพทั้งสองฝ่ายขึ้นโดยมีรัฐบาลทั้ง 2 ฝ่ายร่วมมือประสานงานในการดำเนินงานใหม่บรรลุเป้าหมาย

โครงการซี.ซี.เอฟ. (คืออะไร)

เมื่อสถาบันใดที่ ซี.ซี.เอฟ. รับผิดชอบในความอุปการะสถาบันนั้น ๆ จะตั้ง "โครงการ ซี.ซี.เอฟ." ของคนขึ้นเอง ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันนั้น ๆ แต่จะมีการวางแผนพัฒนาและดำเนินงานตามหลักการของ ซี.ซี.เอฟ. ทั่วโลก

จุดประสงค์ของโครงการ

1. จุดประสงค์ของ ซี.ซี.เอฟ. "การช่วยเหลือเด็กยากจนในโลก" ข้อคิดนี้ได้ถูกแปลให้กระจ่างยิ่งขึ้นกว่า "การพัฒนาบุคลิกภาพทั้งหมดของเด็ก" ซึ่งรวมถึงการพัฒนาเด็กทั้งทางด้านวัตถุปัจจัย ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ ตลอดจนจิตใจให้สมบูรณ์ดี จุดประสงค์ดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสถาบันที่เกี่ยวข้องด้วย ถึงแม้ว่าจุดประสงค์อื่น ๆ ของสถาบันดังกล่าวนี้เป็นคนๆ เพื่อการศึกษา การเผยแพร่ธรรม การดูแลรักษาโรค จะดีเพียงใดก็ตาม เงินทุน ซี.ซี.เอฟ. จะนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ นอกเหนือจาก

การช่วยเหลือพัฒนาเด็กไม่ได้

2. ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและผู้อุปการะนั้น เป็นกุญแจดอกสำคัญของ ซี.ซี.เอฟ. กิจกรรมทั้งหมดของอาสาสมัครฐานนี้ ถ้าปราศจากผู้อุปการะโครงการหรือกิจกรรม ซี.ซี.เอฟ. ทั้งหมดจะดำเนินไปไม่ได้ ซี.ซี.เอฟ. ดำเนินงานโดยการติดต่อประสานงานกับสถานับสงเคราะห์เด็กตามท้องถิ่นต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้ว และเพียงรับอุปการะเด็ก ๆ ใน "โครงการ" ต่าง ๆ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาเด็ก (และครอบครัวของเด็ก) อย่างเต็มที่ในทางที่ถูกต้องเพื่อให้เด็กแต่ละคนสามารถบรรลุเป้าหมายการดำเนินชีวิตความเป็นมนุษย์ที่ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

3. ลักษณะของสถานับสงเคราะห์หรือโครงการเด็ก ซี.ซี.เอฟ. ประสานงานกับสถานับหรือองค์กรสงเคราะห์อื่น ๆ ที่มีอยู่แล้ว เพื่อช่วยเหลือเด็กยากจน สถานับสงเคราะห์เหล่านั้นอาจเป็นมูลนิธิ หรือสถานับที่รับเด็กกำพร้า พิการ หรืออื่น ๆ มาประจำสถานับนั้น ๆ หรือจะเป็นศูนย์ของชุมชน เช่นโรงเรียนก็ได้ ซี.ซี.เอฟ. สนใจในโครงการที่บริการช่วยเหลือเด็กยากจนขาดแคลนจริง ๆ และเป็นโครงการที่จะช่วยให้ชุมชนหรือสังคมนั้นรู้จักช่วยตัวเอง โครงการที่ผู้รับความช่วยเหลือมีบทบาทและมีส่วนรับผิดชอบอย่างเช่น ช่วยแนะแนวทางและชี้ให้เห็นความต้องการ หรือปัญหาต่าง ๆ ของชุมชนนั้น ๆ และให้ความเห็นว่าควรใช้วิธีการอะไรที่ดีที่สุดที่จะแก้ปัญหานั้น ๆ โครงการนั้น ๆ จะต้องมีความคล่องตัวพอที่จะเปลี่ยนแปลงเป้าหมาย และปรับปรุงให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ในภายหลัง

ปัจจุบัน ซี.ซี.เอฟ. กำลังพยายามที่ตัวออกจากสถานับสงเคราะห์ที่รับเด็กมาอยู่ประจำโดยแยกออกจากสังคม และเบนความสนใจมายังโครงการช่วยเหลือเด็กที่อยู่ในชุมชนหรือสังคมแทนซึ่งเรียกว่า "โครงการช่วยเหลือเด็กผ่านทางครอบครัว" มีเจ้าหน้าที่คอยดูแลปฏิบัติงานร่วมกับคณะกรรมการของชุมชนหรือสังคมนั้น ๆ ทั้งในการวางแผนปฏิบัติงานและประสานงานกับสถานับสงเคราะห์ หรือสถานับที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่เป็นของรัฐบาลและเอกชน เพื่อจัดบริการทางสวัสดิการและงานของสังคมสงเคราะห์ร่วมกัน

นโยบายทั่วไปสำหรับการพิจารณารับเด็กเข้าในโครงการ ซี.ซี.เอฟ.

ซี.ซี.เอฟ. เป็นองค์การช่วยเหลือเด็กยากจนและขัดสนจริง ๆ มิใช่เป็นทุนการศึกษาโดยตรงเพียงอย่างเดียว แต่เน้นหนักในการพัฒนาเด็กทุกด้าน

เนื่องจากมีเด็กยากจนและซัดสนเป็นจำนวนมากในประเทศไทย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกเด็กเพื่อให้ความช่วยเหลือ เด็กทุกคนที่ได้รับความช่วยเหลืออยู่แล้วอย่างน้อยปีละครั้งควรมีการประเมินผลเกี่ยวกับฐานะความเป็นอยู่ของครอบครัวว่าสมควรได้รับความช่วยเหลือต่อไปหรือไม่

นโยบายในการรับเด็ก

1. โครงการต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่เขียนไว้ในแผนดำเนินงานอย่างเคร่งครัด หลักเกณฑ์นั้นจะต้องถูกพิจารณาใหม่ทุก ๆ ปี ก่อนจะมีการทอัสัญญาให้ความช่วยเหลือในปีต่อไป หลักเกณฑ์ต่าง ๆ นี้ควรจะทำตามแนวทางที่ให้ไว้ในหนังสือคู่มือการปฏิบัติงาน
2. ไม่มีการกีดกัน การรับหรือไม่รับเด็กเพื่อให้ความช่วยเหลือนั้น มิได้ขึ้นอยู่กับเชื้อชาติ ศาสนา เช่น เด็กที่เป็นคริสเตียนก็มีได้สิทธิพิเศษ ไปกว่าเด็กที่มีได้เป็นคริสเตียน
3. ฐานะทางเศรษฐกิจ ควรมีหลักเกณฑ์จำกัดให้ความช่วยเหลือในรายที่มีรายได้สูงสุดเท่าไรต่อปี ทั้งนี้โดยการใ้วิธีการรวมรายได้ของทุกคนในครอบครัว และเฉลี่ยให้กับทุกคนในครอบครัวไม่ว่าผู้นั้นจะมีรายได้หรือไม่ก็ตาม การพิจารณากำหนดเรื่องนี้ขึ้นอยู่กับสภาพของแต่ละท้องถิ่นที่โครงการดำเนินงานอยู่
4. ลำดับก่อนหลัง เด็กกำพร้า เด็กที่ถูกทอดทิ้ง เด็กที่ไม่มีที่อยู่อาศัย เด็กพิการ เด็กที่สังคมรังเกียจ เด็กที่ขาดพ่อแม่ เด็กเหล่านี้จะได้รับการพิจารณาก่อน
5. จำกัดอาณาบริเวณ เด็กและครอบครัวควรอาศัยอยู่ในบริเวณที่สามารถเดินทางติดต่อกับโครงการได้สะดวกทั้งนี้ อาณาบริเวณของแต่ละท้องถิ่นที่ตกลงไว้ในแผนดำเนินงานด้วย
6. การจำกัดสิทธิ บุตรหลานของลูกจ้างโครงการ บุคคลที่พ่อแม่มีสิทธิเบิกค่าเล่าเรียนของบุตรได้ หรืออยู่เกี่ยวข้องของไม่มีสิทธิมีอุปการะ และตามปกติครอบครัวหนึ่งจะได้รับความช่วยเหลือแบบมีอุปการะไม่เกิน 2 คน ถ้าเด็กกำพร้า พ่อหรือแม่ หรือไม่มีทั้งพ่อและแม่
7. องค์การช่วยเหลือแบบมีอุปการะอื่น ๆ เด็ก ซี.ซี.เอฟ. จะไม่ได้รับการยินยอมให้ได้รับความช่วยเหลือแบบมีอุปการะจากองค์การนานาชาติอื่น ๆ ใดนอกเหนือไปจาก ซี.ซี.เอฟ.
8. เด็กประจำ ตามปกติ ซี.ซี.เอฟ. ส่งเสริมให้เด็กอาศัยอยู่กับครอบครัว ยกเว้นในกรณีพิเศษที่จำเป็นจริง ๆ เท่านั้น และกรณีเช่นนี้จะต้องกล่าวไว้ในแผนดำเนินงานด้วย

อำนาจและหน้าที่ของกรรมการอำนวยการโครงการ ซี.ซี.เอฟ. ในท้องถิ่น

1. กำหนดนโยบายการดำเนินงานและควบคุมการบริหารงานของโครงการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิสงเคราะห์เด็กยากจน ซี.ซี.เอฟ. ในประเทศไทย
2. ให้คำปรึกษาในการดำเนินงานของโครงการฯ
3. อนุมัติแผนดำเนินงานประจำปีของโครงการ

อำนาจและหน้าที่ของกรรมการดำเนินงานโครงการ ซี.ซี.เอฟ. ในท้องถิ่น

1. ให้คำแนะนำในการดำเนินงานของโครงการ
2. ให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการออกไปเยี่ยมเด็กและครอบครัว
3. ให้ความร่วมมือในการสอดส่องดูแล เอาใจใส่ต่อพัฒนาการของเด็กและครอบครัว
4. ร่วมพิจารณาในการรับเด็กเข้า-ออกโครงการ

ค. ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยพายัพ โดยสังเขป

สภาคริสตจักรในประเทศไทย ผู้จัดตั้งมหาวิทยาลัยพายัพ (วิทยาลัยพายัพ) ได้มีส่วนช่วยพัฒนาการศึกษาของประเทศไทย ตั้งแต่สมัยคริสตศาสนิกายโปรเตสแตนต์ เริ่มเข้าสู่ราชอาณาจักรไทยเมื่อ ปี ค.ศ. 1828 ซึ่งในขณะนั้นประเทศไทยอยู่ในสมัยของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 และมีชนชั้น 2 ท่านผู้บุกเบิกเข้ามาในประเทศไทยคือ หมอ กุสลาฟ (Gutzlaff) M.D. ชาวเยอรมัน เคยทำงานอยู่กับมิชชันนารีฮอลันดา และท่านศาสตราจารย์ทอมสัน ได้เข้ามาพร้อมกันจากสิงคโปร์ หมอ กุสลาฟนั้นต้องการจะเดินทางไปขึ้นแผ่นดินใหญ่ของประเทศไทย โดยผ่านจากประเทศไทย ท่านได้มาประเทศไทยด้วยทุนทรัพย์ส่วนตัว ส่วนศาสตราจารย์ทอมสัน อยู่ในคณะสมาคมลอนดอนมิชชันนารี และพำนักอยู่สิงคโปร์ แต่เมื่อใดทราบว่า มีชนชาวจีนอยู่ในประเทศไทยมาก และกำลังค้าขายแข่งกับชาวตะวันตก ท่านจึงถูกส่งมาสำรวจ เพื่อที่จะเริ่มกิจการแพร่พระกิตติคุณในประเทศไทย

ท่านทั้งสองได้เข้ามาถึงกรุงเทพฯ เมื่อเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1828 และในปีนั้น ประเทศได้กำลังเกิดโรคระบาดร้ายแรงคือ ไข้ทรพิษ และอหิวาต์ อันเป็นโรคร้ายที่ทำให้คนไทยต้องเสียชีวิตลงเป็นจำนวนมาก ยารักษาโรคในสมัยปัจจุบันได้มีการแจกจ่ายให้แก่ประชาชนชาวไทยเป็นครั้งแรก ในปีนั้นเอง และได้มีการนำเอาสะเดาแผลฝูเข้ามาเป็นครั้งแรกด้วย แต่ท่านทั้งสองก็ได้พำนักอยู่ในประเทศไทยและช่วยเหลือคนไทยเพียง 2 ปีเท่านั้น

ในปี ค.ศ. 1830 นั้นก็ได้มีศาสนาจารย์ อมิล เข้ามาแทน และคณะเบบติสมีศาสนาจารย์โจนส์เข้ามาในปี ค.ศ. 1833 นอกจากนั้นก็ยังมีมิชชันนารี คณะอื่น ๆ เข้าสู่ประเทศไทยมิได้ขาด

การประกาศศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ได้เริ่มขึ้นอย่างจริงจังกับคนไทยเมื่อ ค.ศ. 1833 นั้นเอง

ต่อมาระยะหลังมิชชันนารีที่เข้ามาก็ได้ช่วยเหลือชาวไทยในหลายด้าน นอกเหนือจากประกาศศาสนา เช่นการแพทย์ การพิมพ์ สื่อสารมวลชน การมีสิทธิในการนับถือศาสนา และที่สำคัญได้มีการจัดตั้งโรงเรียนหญิง (วังหลัง) โรงเรียนชายที่สำเหร่ ตลอดจนทั้งโรงเรียนสวนอนันต์ของพระเจ้าแผ่นดินไทย พระองค์แรกที่จัดขึ้นเกี่ยวกับการศึกษา ก็ต้องจ้างมิชชันนารีเป็นผู้ควบคุมโรงเรียนนี้

นอกจากนั้นยังได้มีการตั้งโรงพยาบาล โรงเรียน ขึ้นอีกหลายแห่ง ทั้งในกรุงเทพฯ และส่วนภูมิภาค คณะมิชชันนารีมีส่วนทำให้คริสตศาสนาในประเทศไทยได้มีส่วนช่วยพัฒนาสังคมไทยให้ก้าวหน้าเป็นอย่างมาก

ในปี ค.ศ. 1942 คริสเตียนไทยและมิชชันนารีได้ก่อตั้งสภาคริสตจักรแห่งประเทศไทยขึ้น และมีประธานกรรมการคนแรกคือ ศาสนาจารย์ เป็ลื่อง สุทธิคำ

ภารกิจของสภาได้เพิ่มมากขึ้น เป็นลำดับ โดยเฉพาะทางด้านการเผยแพร่พระกิตติคุณแก่พี่น้องชาวไทย การแพทย์ และการศึกษา เพื่อให้เป็นแหล่งอบรมกุลบุตรกุลธิดาให้ได้รับความรู้ มีการศึกษา รู้จักรับผิดชอบและเป็นผู้เสียสละทำประโยชน์แก่ส่วนรวม

ปัจจุบันสภามีสถานับการศึกษาในเครือประมาณ 30 สถานับ เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงอุดมศึกษา

สภาคริสตจักรในประเทศไทยมีความตั้งใจมากกว่า 40 ปี แล้วที่จะตั้งมหาวิทยาลัย คริสเตียนขึ้น เพื่อส่งเสริมและให้บริการด้านการศึกษา ระดับสูง แก่ประชาชนชาวไทยอีก ระดับหนึ่ง แต่นโยบายของรัฐบาลในขณะนั้นไม่เปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษาได้ การจัดตั้งมหาวิทยาลัยคริสเตียน จึงยังไม่สามารถดำเนินการ ได้ทั้ง ๆ ที่ สถานที่และทุนดำเนินการ ได้เตรียมไว้พร้อมแล้ว

ต่อมาความต้องการของผู้ที่จะศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้มีมากขึ้น และรัฐบาลไม่สามารถสนองความต้องการ ได้เพียงพอ จึงได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัย เอกชนขึ้นในปี ค.ศ. 1969 เปิดโอกาสให้เอกชนจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้ สภาคริสตจักรในประเทศไทยจึงได้ริ่ฟื้น ความคิดที่จะตั้งสถาบันอุดมศึกษาขึ้นมาใหม่ โดยขั้นแรกจะยกฐานะของสองสถาบันคือโรงเรียนพยาบาลอานามัยและณคฺจรรรภแมคคอร่มิค และวิทยาลัยพระ คริสตธรรม ซึ่งเป็นสถาบันเก่าแก่ และตั้งมานานขึ้นเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่รัฐบาลรับรองมาตรฐานได้ ตั้งนั้นผู้อำนวยการของทั้งสองสถาบันดังกล่าว และผู้อำนวยการโรงเรียนของสภาคริสตจักรในประเทศไทย ร่วมด้วยผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาของคริสตจักรอีกหลายคนได้ประชุมกัน ในวันที่ 8 กรกฎาคม ค.ศ. 1970 มีมติเห็นควรให้จัดตั้งวิทยาลัย และได้เสนอต่อสภาคริสตจักรในประเทศไทย สภาคริสตจักรฯ ได้พิจารณาเห็นชอบด้วย และได้แต่งตั้งคณะบุคคลดังกล่าวเป็น "คณะกรรมการดำเนินการ จัดตั้งวิทยาลัย เอกชนของสภาคริสตจักรในประเทศไทย" เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม ค.ศ. 1970

คณะกรรมการดำเนินการ จัดตั้งวิทยาลัย เอกชนฯ ได้เตรียมรายละเอียดของหลักสูตร และระเบียบเกี่ยวกับวิทยาลัยทุกอย่าง ในตอนแรกได้พิจารณาเปิด 2 แผนกคือ แผนกวิทยาศาสตร์ ซึ่งเปิดสอนสาขาวิชาพยาบาล (แมคคอร่มิคเดิม) และแผนกศิลปะศาสตร์ ซึ่งเปิดสอนสาขาวิชาปรัชญาและศาสนา สาขาวิชาดุริยศิลป์ และสาขาวิชาบริหาร ภายหลังได้พิจารณาเปลี่ยนแปลงสาขาวิชาที่เปิดสอนให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น ดังปรากฏในปัจจุบัน โดยมีเจตนารมณ์ที่จะให้เป็นสถาบันที่มีคุณภาพและให้บริการมากสาขา วิชาที่สอนเท่าที่มีความสามารถและกำลังทรัพยากรจะอำนวยให้

การจัดตั้งชื่อวิทยาลัยนั้นคณะกรรมการจัดตั้งวิทยาลัยเอกชนฯ ได้ลงมติตั้งชื่อวิทยาลัยเอกชนใหม่นี้ว่า "วิทยาลัยพายัพ" ในวันที่ 16 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1971

เมื่อเตรียมทุกอย่างพร้อมแล้ว คณะกรรมการดำเนินการจัดตั้งวิทยาลัยเอกชนฯ ได้ยื่นขออนุมัติจัดตั้ง "วิทยาลัยพายัพ" ในวันที่ 25 กันยายน ค.ศ. 1972 โดยยื่นคำร้องขอจัดตั้งต่อคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติภายหลังจากนั้นไม่กี่วัน คณะปฏิบัติได้ประกาศให้หน่วยงานของวิทยาลัยเอกชนไปสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นผู้อนุมัติจัดตั้งวิทยาลัยพายัพ เมื่อวันที่ 21 มีนาคม ค.ศ. 1974 รวมใช้เวลาดำเนินการขอจัดตั้งทั้งหมด 3 ปี 8 เดือน 13 วัน ปัจจุบันมหาวิทยาลัยพายัพ (วิทยาลัยเดิม) สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

วิทยาลัยเปิดสอนครั้งแรก เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน ค.ศ. 1974 โดยเปิดสอน 8 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คุรุศิลป์ ประวัติศาสตร์ ปรัชญาและศาสนา สังคมวิทยา-มานุษยวิทยา การบริหารงานบุคคล และอนุปริญาพยาบาลและอนามัย มีนักศึกษาเริ่มแรก 201 คน มาจาก 15 จังหวัดทั่วประเทศไทย

ต่อมาในปี ค.ศ. 1977 วิทยาลัยได้เปิดสาขาวิชาเพิ่มอีก 3 สาขาวิชา คือสาขาวิชาการตลาด เลขานุการ และการบัญชี รวมทั้งหมด 11 สาขาวิชา

ในปีการศึกษา 1979 สภาคริสตจักรฯ ลงมติให้วิทยาลัยพระคริสตธรรมกับวิทยาลัยพายัพ รวมเป็นสถาบันเดียวกัน โดยมีคณะกรรมการคณะเดียว เพื่อให้ผลของการศึกษาของทั้งสองสถาบันมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ฉะนั้นในปีการศึกษานี้ วิทยาลัยพายัพ จึงขออนุญาตเปิดคณะอีกคณะหนึ่งคือ คณะศาสนศาสตร์แมคกิลวารี และเพิ่มหลักสูตร ป.ว.ช. สำหรับบุคคลที่สำเร็จชั้น ม.ศ.3 ให้เรียนเพื่อเตรียมสำหรับอาชีพในคริสตจักร และเปิดหลักสูตรปริญญาโทสำหรับนักศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรีแล้ว ตั้งใจจะประกอบอาชีพทางศาสนาระดับสูง

ในปีการศึกษา 1980 วิทยาลัยพายัพเปิดสาขาวิชาใหม่อีกหนึ่งสาขา คือ สาขาวิชาจิตวิทยา สังกัดคณะสังคมศาสตร์

ในปีการศึกษา 1982 ได้เปิดสาขาวิชาการบริหารโรงแรมและการท่องเที่ยว สังกัดคณะบริหารธุรกิจ

ในวันที่ 30 เดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1984 วิทยาลัยพ่ายัพได้รับอนุมัติให้ยกฐานะเป็น "มหาวิทยาลัยพ่ายัพ" ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งแรกในประเทศไทย

ในปีการศึกษา 1985 ได้เปิดสาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการเงิน และการธนาคารในคณะบริหารธุรกิจและต่อมาได้สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สถิติ และวิทยาการคอมพิวเตอร์ สังกัดคณะวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นคณะสุดท้ายที่เปิด นอกจากนั้นยังมีโครงการเตรียมเปิดคณะเภสัชศาสตร์และคณะเกษตรศาสตร์ขึ้นในอนาคตอันใกล้ด้วย

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยพ่ายัพเปิดสอนทั้งสิ้น 21 สาขาวิชา มีนักศึกษารวมทั้งสิ้น ประมาณ 2,800 คน

วัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยพ่ายัพมีความมุ่งหมายในการสนับสนุนนโยบายของชาติในการพัฒนา การศึกษาระดับอุดมศึกษาและการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนประชากรที่เพิ่ม โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยดังนี้

1. เพื่ออบรมและให้การศึกษาชั้นอุดมศึกษาในแขนงต่าง ๆ แก่บุคคลทั่วไป
2. เพื่อฝึกและเตรียมชนชั้นนำให้กับประเทศ
3. เพื่อเป็นแหล่งสร้างค่านิยม จริยธรรม และทัศนคติอันดีงาม คือสร้างและพัฒนาบุคคลให้พร้อมควยวุฒิภาวะ

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยได้มีโครงการพัฒนามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยส่วนสำคัญคือ

1. โครงการพัฒนาในด้านอาคารและสถานที่
2. โครงการพัฒนาด้านบริการสังคม ได้มีการเปิดศูนย์บริการและพัฒนาชุมชนและศูนย์วิจัย เพื่อแสวงหาวิชาความรู้และการบริการแก่ชุมชน
3. โครงการพัฒนาคณะบุคลากร ได้มีการสนับสนุนให้บุคลากรไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยทางมหาวิทยาลัยได้จัดหาทุนการศึกษาให้แก่บุคลากรที่ทำงานครบ 2 ปี ได้ไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทั้งในและต่างประเทศ

แต่สิ่งที่ขาดไม่ได้ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอันจะเป็นส่วนเกื้อกูลและช่วยเปิดโอกาสแก่นักศึกษา ซึ่งก็คือการให้สวัสดิการ แก่นักศึกษาของมหาวิทยาลัย ซึ่งแบ่งเป็น

1. ทุนการศึกษา ทุนการศึกษานี้แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

- 1.1 ทุนยกย่อง ให้สำหรับนักศึกษาเป็นที่หนึ่งในแต่ละสาขาวิชา และได้คะแนนรวมทั้ง 75 เปอร์เซ็นต์ของผู้สอบเข้าทุกสาขาวิชา ถ้าหากนักศึกษายังคงทำคะแนนของแต่ละปีได้ไม่ต่ำกว่าเกียรตินิยมอันดับสอง ก็จะได้รับทุนในปีต่อ ๆ ไป
- 1.2 ทุนอุดหนุนการศึกษาทุก ๆ ปี มหาวิทยาลัยได้จัดทุนการศึกษาจากงบประมาณของมหาวิทยาลัยจากองค์การ หน่วยงาน สมาคม บริษัททั้งของราชการและเอกชน และจากผู้มีจิตศรัทธาทั้งในและต่างประเทศมอบให้เพื่อเป็นทุนการศึกษา ในการนี้ทางมหาวิทยาลัยได้จัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาจัดสรรเงินทุนตามเงื่อนไข และเจตจำนงของผู้บริจาคให้แก่นักศึกษาที่เรียนดี แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ และมีความประพฤติเรียบร้อย มีน้ำใจบริการต่อมหาวิทยาลัย ทุนอุดหนุนดังกล่าวแบ่งเป็น
 - 1.2.1 ผู้ให้ทุนระบุว่าจะให้แก่นักศึกษาคนใดก็จัดมอบให้นักศึกษาเป็นราย ๆ ไป
 - 1.2.2 ทุนการศึกษาที่ต้องมีโครงการงานสนับสนุน ซึ่งหมายถึงนักศึกษาที่ขอรับทุนต้องทำโครงการงานอันเป็นสาธารณประโยชน์
 - 1.2.3 ทุนยืมเพื่อการศึกษา จะเป็นการบริการแก่นักศึกษาทั่วไปที่มีความซัดสนเรื่องค่าเล่าเรียน

2. การประกันสุขภาพ

เพื่อเป็นการช่วยเหลือนักศึกษาเวลาเจ็บป่วยในระหว่างการศึกษา ให้ได้รับการตรวจรักษา และการพยาบาลที่ถูกต้อง และประหยัด โดยทางมหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษาได้รับการบริการของโรงพยาบาลแมคคอร์มิค การประกันสุขภาพนักศึกษาทำกับมหาวิทยาลัยตามเงื่อนไขที่มหาวิทยาลัยได้วางไว้

3. หอพัก

มหาวิทยาลัยได้จัดหอพักสำหรับนักศึกษาพยาบาล 1 หลัง มีอาจารย์ผู้ปกครองเป็นผู้ดูแลความเรียบร้อยในหอพัก ส่วนนักศึกษาคณะศาสนศาสตร์แมคกิลวารีมีหอพักทั้งชายและหญิง สำหรับนักศึกษาคณะอื่นที่ทางมหาวิทยาลัยไม่ได้มีนโยบายในการจัดหอพักให้ ฝ่ายกิจการนักศึกษาช่วยให้คำแนะนำแก่นักศึกษาเกี่ยวกับหอพักต่าง ๆ ที่ขึ้นกับกรมประชาสงเคราะห์ จังหวัดเชียงใหม่